

a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól

3. § (1) A törvény rendelkezéseit a jövedéki termékek után fizetendő adóra, a dohánygyártmányok általános forgalmi adójára, a jövedéki termékek előállítására és forgalmazására, továbbá a jövedéki ügyekre kell alkalmazni.

(2) Jövedéki termékek:

a) az ásványolaj,

b) az alkoholtermék,

c) a sör,

d) a bor,

e) a pezsgő,

f) a köztes alkoholtermék,

g) a dohánygyártmány.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott adókból származó bevétel a központi költségvetést illeti meg.

Személyi hatály

4. § A törvény rendelkezéseit

a) a jövedéki terméket és az annak előállítására alkalmas, e törvényben meghatározott terméket előállító, raktározó, tároló, szállító, forgalmazó, külföldről beszerző (beszállító), külföldre értékesítő, illetve egyéb módon birtokoló jogi személyre, jogi személyiség nélküli egyéb szervezetre és természetes személyre (a továbbiakban együtt: személy), valamint

b) a jövedéki termék adóztatásával, forgalmazásával összefüggő felügyeleti, ellenőrzési és más hatósági feladatokat ellátó szervezetekre kell alkalmazni.

7. § E törvény alkalmazásában

1. *jövedéki termék belföldi előállítása*: a belföldön bármilyen alapanyag, termék felhasználásával, bármilyen eljárással végzett termelési, feldolgozási, kisserelési (palackozási) tevékenység, amelynek eredményeként jövedéki termék jön létre.

10. *adóhatóság*: a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adóztatási szerve;

11. *vámhatóság*: a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vámszerve vagy annak kirendeltsége;

12. *adóraktár (ideértve a 82. § szerinti egyszerűsített adóraktárt is)*: az a fizikailag (pl. fallal, kerítéssel, mérési ponttal) elkülönített, – a terméktávvezeték adóraktár és a kikötői adóraktár kivételével – helyrajzi számmal beazonosított, egy technológiai egységet képező üzem, raktár, továbbá a 72. § (2) bekezdés a) pontja szerinti helyen kialakított üzlethelyiség a hozzá tartozó raktárral, ahol az e törvényben meghatározott engedély birtokában jövedéki termék előállítása folyik, illetve ahol olyan jövedéki termék tárolását, raktározását végzik, amely után az adót még nem fizették meg;

14. *adóraktár engedélyese*: az a személy, aki (amely) az adóraktárban – az e törvényben meghatározott engedély birtokában – jövedéki termék előállítására, illetve olyan jövedéki termék tárolására, raktározására jogosult, amely után az adót még nem fizették meg;

27. *jövedéki ügy*: a jövedéki termékkel, az adójeggyel, a zárjeggyel összefüggő adó- és egyéb kötelezettségek teljesítése, hatósági felügyelete, jövedéki ellenőrzése és az ezekkel kapcsolatos eljárás;

28. *jövedéki adóügy*: az olyan jövedéki ügy, amely a jövedéki adóztatási feladat ellátásával függ össze – ideértve az adójeggyel megfizetett általános forgalmi adó bevallását és az egyéb adókötelezettségek teljesítését, ellenőrzését is –, valamint az ezekkel kapcsolatos eljárás;

32. *megbízható adós*: az a személy, aki legalább 2 éve engedéllyel végez adóraktárban folytatható tevékenységet, illetve aki legalább 2 éve folytat az e törvény szerinti jövedéki engedély birtokában jövedéki engedélyes kereskedelmi, export- és importtevékenységet, és terhére a jövedéki biztosíték e törvény 38. §-ának (5) bekezdése alapján történő megállapítására irányuló kérelem benyújtását, illetve a jövedéki biztosíték hivatalból történő, e törvény 38. §-ának (8) bekezdése szerinti felülvizsgálat megkezdését megelőző 2 évben összességében a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó jövedéki bírságot vagy adóbírságot a vámhatóság vagy az adóhatóság jogerős határozattal nem állapított meg, továbbá a jövedéki biztosíték értékének – a 2 éves vizsgált időszakban összességében – 10 százalékát meghaladó összegű, az esedékességet

30 nappal meghaladóan rendezett vagy rendezetlen adótartozása nem volt, kivéve az olyan adótartozást, amelyre fizetési könnyítést (fizetési halasztás, részletfizetés) engedélyeztek;

44. *háztartás*: az egy lakásban életvitelszerűen együtt élő, ott bejelentett lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel rendelkező természetes személyek közössége;

63. § (1) E törvény alkalmazásában alkoholtermék alatt

a) a 2204, a 2205, a 2206 vámtarifaszámú, 22 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú,

b) a 2207 és a 2208 vámtarifaszámú, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú,

c) a 2207 és 2208 vámtarifaszámú terméket oldott vagy oldatlan állapotban tartalmazó, 1,2 térfogatszázalékot meghaladó alkoholtartalmú, az a) és b) pontban említett vámtarifaszámok alá nem tartozó terméket kell érteni.

(2) E törvény alkalmazásában

1. *bérfőzés*: a 2208 20 19, 2208 20 99, 2208 90 33, 2208 90 39, 2208 90 51, 2208 90 71 vámtarifaszám alá tartozó alkoholtermék (a továbbiakban: párlat) szeszfőzdében a bérfőzető részére történő előállítás;

2. *bérfőzető*: az a 18. életévét betöltött gyümölcsstermesztő személy, aki saját tulajdonú gyümölcsből (gyümölcsből származó alapanyagból) állítat elő bérfőzött párlatot;

3. *teljes denaturálás*: az alkoholtermék emberi fogyasztásra való végleges alkalmatlanná tétele,

4. *részleges denaturálás*: az alkoholtermékek élvezeti cikként történő felhasználásra alkalmatlanná tétele a külön jogszabályban meghatározott módon;

5. *boralkohol*: olyan etilalkohol, amelyet kizárólag borból, aljborból, borseprőből, hibás vagy beteg borból, vagy desztilláláshoz felerősített borból nyernek lepárlással, vagy újralepárlással úgy, hogy a desztillátum alkoholtartalma legalább 86, de legfeljebb 96 térfogatszázalék;

6. *nyerszesz*: olyan etilalkohol, amelyet kizárólag erjesztett szőlő eredetű alapanyagokból nyernek egyszeri lepárlással úgy, hogy a desztillátum alkoholtartalma legalább 52 térfogatszázalék;

7. *semleges alkohol*: olyan etilalkohol, amelyet kizárólag erjesztett szőlő eredetű alapanyagokból nyernek lepárlással úgy, hogy a desztillátum alkoholtartalma legalább 96 térfogatszázalék;

8. *krízis lepárlás*: külön jogszabály szerinti intézkedés a jelentős termékfelesleg és/vagy minőségi gondok következtében kialakult kivételes piaci zavar esetében;

9. *kötelező lepárlás*: a 1493/1999/EK rendelet 27. cikke végrehajtását biztosító, külön jogszabály szerinti intézkedés;

10. *borászati melléktermék*: a szőlőfeldolgozás és a borkészítés során keletkező melléktermék;

11. *magánfőzés*: a párlatnak a magánfőző lakóhelyén vagy gyümölcsöse helyén használható, legfeljebb 100 liter űrtartalmú, párlat-előállítás céljára kialakított desztillálóberendezésen a magánfőző által végzett előállítása évente legfeljebb 2 hektoliter tiszta szesz mennyiségig;

12. *magánfőző*: az a 18. életévét betöltött természetes személy, aki saját tulajdonú gyümölcsből, gyümölcsből származó alapanyagból, saját tulajdonú desztillálóberendezésen állít elő párlatot.

64. § (1) Az adó alapja az alkoholtermék 100 térfogatszázalékos etilalkohol (a továbbiakban: tiszta szesz) tartalommal hektoliterben meghatározott, 20 °C-on mért mennyisége, illetve a magánfőzésben előállított párlat esetében a vámhatóságához bejelentett alapanyag tömegben (szőlőbor esetén térfogatban) kifejezett mennyiségéből a 3. számú melléklet szerinti kihozatali arányszámmal számított tiszta szesz mennyisége, hektoliterben.

(2) Az adó mértéke – a (3) bekezdésben foglalt eltéréssel – az (1) bekezdés szerinti adóalapra 276 100 forint.

(3) A szeszfőzdében bérfőzés keretében, a bérfőzető alapanyagából előállított párlat (a továbbiakban: bérfőzött párlat) adója az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva egy bérfőzető részére évente

a) legfeljebb 50 liter mennyiségig 0 forint,

b) az 50 litert meghaladó mennyiségre 276 100 forint.

(4) Nem kell alkalmazni az (1)–(2) bekezdés rendelkezését a 63. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alkoholtermékre, amennyiben

a) az keretengedéllyel előállított vagy más tagállamból, harmadik országból behozott, a 68. § (1) bekezdésben megnevezett termék;

b) az abban lévő etilalkoholra megfizették az e törvény szerinti adót vagy arra végleges mentesülés következett be,

c) az az 52. § (1)–(2) bekezdés szerinti adómérték alá esik.

(5) A (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően az eladásra szánt bérfőzött párlat – kivéve az alkoholtermék-adóraktár engedélyese részére értékesítésre kerülő bérfőzött párlatot – adója az (1) bekezdés szerinti adóalapra

számítva 276 100 forint.

(6) A magánfőzés keretében a magánfőző által évente 50 litert meghaladó mennyiségben előállított párlat, valamint a magánfőző által előállított 50 liter mennyiségben belül a 9. § (3) bekezdés rendelkezése alá nem eső párlat adója az (1) bekezdés szerinti adóalapra számítva 276 100 forint.

(7) Egy tárgyéven belül a természetes személy vagy bérfőzetőként vagy magánfőzőként jogosult párlatot előállíttatni, illetve előállítani, és egy háztartásban belül vagy csak bérfőzetőként vagy csak magánfőzőként lehet előállíttatni, illetve előállítani párlatot.

(8) Amennyiben egy háztartásban több bérfőzető vagy több magánfőző él, a 9. § (3) bekezdésében, a 63. § (2) bekezdés 11. pontjában, e § (3) és (6) bekezdésében meghatározott éves mennyiségi korlátok szempontjából az általuk főzetett, illetve főzött mennyiségek egybeszámítandók.

(9) Nem kell alkalmazni az (1)–(2) bekezdés rendelkezését a 2208 vámtarifaszámú, 1,2 térfogatszázaléknál nagyobb alkoholtartalmú termékekre, amennyiben az keretengedéllyel előállított vagy más tagállamból, harmadik országból behozott, a 68. § (1) bekezdés *a*) pontjában megnevezett termék.

A bérfőzött párlat utáni adófizetési kötelezettség és eljárási szabályok

65. § (1) A 8–17. §-ban foglalt rendelkezésektől eltérően a bérfőzött párlat utáni adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, ha

a) a szeszfőzde a terméket átadja a bérfőzetőnek, vagy

b) a szeszfőzde a terméket még nem adta át a bérfőzetőnek, de az adó összege elérte az 500 ezer forintot, vagy

c) a külön jogszabály szerinti elszámolási időszak (a továbbiakban: elszámolási időszak) utolsó napján a szeszfőzdeben a bérfőzető által még el nem szállított bérfőzött párlat található;

d) a vámhatóság által a külön jogszabály szerint megállapított, az elszámolási időszakban gyártott mennyiség meghaladja a szeszfőzde nyilvántartásában kimutatott gyártott mennyiséget.

(2) Az adó alanya az (1) bekezdés *a*)–*c*) pontja esetében a bérfőzető, az (1) bekezdés *d*) pontja esetében a szeszfőzde engedélyese. A bérfőzető az adót készpénzben fizeti meg a részére átadott, vagy a részére előállított és az (1) bekezdés *b*), *c*) pontja szerint elszámolt párlat után.

(3) Ha a bérfőzető az adófizetési kötelezettségét nem teljesíti, részére a bérfőzött párlat nem adható ki.

66. § (1) A bérfőzött párlat utáni adó összegét a szeszfőzde állapítja meg és – a 64. § (3) bekezdés *b*) pontja és (5) bekezdése szerinti esetben – szedi be a bérfőzetőtől. A bérfőzető a szeszfőzdeinek írásbeli nyilatkozatot ad a tárgyévben általa, illetve a vele egy háztartásban élő más bérfőzető által együttesen főzetett párlat mennyiségéről, továbbá arról, hogy az átvételre kerülő bérfőzött párlatból milyen mennyiséget kíván a 67. § (2) bekezdés *b*) pontja szerint értékesíteni, és magánfőzésben sem ő, sem a vele egy háztartásban élő más bérfőzető nem állít elő párlatot.

(2) A 65. §-ban meghatározott rendelkezések elmulasztásával be nem szedett adót a szeszfőzde köteles megfizetni. Amennyiben a szeszfőzde a bérfőzető valótlan nyilatkozata alapján állapította meg helytelenül az adó összegét, a bérfőzető az adókülönbözet megfizetésén felül az adókülönbözettel azonos összegben adóbírságot is fizet.

(3) A szeszfőzde a bérfőzetőtől beszedett adót az 500 ezer forint értékhatár elérését, illetve az elszámolási időszakonkénti rendszeres vagy a szűrőpróbaszerű elszámolást követő munkanapon pénzforgalmi számlájáról átutalással befizeti a vámhatóságnak.

(4) A beszedett adó késedelmes befizetése esetén a szeszfőzde a (3) bekezdés szerinti fizetési határidő napjától a teljesítés napjáig késedelmi pótlékot köteles fizetni.

(5) Az adó, valamint a felszámított késedelmi pótlék nem engedhető el és nem mérsékelhető, fizetési halasztás, részletfizetés nem adható.

(6) A szeszfőzde a bérfőzető részére egyszerűsített kísérő okmányt állít ki, és azzal igazolja az adó megfizetését, illetve az adóraktárban történt előállítását. A kísérő okmány egyben a terméket igazoló okmány is. A szeszfőzde által a bérfőzető részére kiállított származási igazolvány az átvételt követő 15 évig alkalmas a főzető birtokában lévő párlat származásának igazolására. A 15 év letelte után 2 évente meghosszabbítható.

(7) A 65. § (1) bekezdésének *d*) pontja szerint megállapított különbözetre a 64. § (2) bekezdése szerinti adómértékkel számított adót kell megfizetni.

67. § (1) A 64. § (3) bekezdés *a*) pontban megjelölt mennyiségű párlat kizárólag a bérfőzető háztartásában való személyes fogyasztás céljára szolgálhat, kivéve, ha az a (2) bekezdés szerint kerül értékesítésre.

(2) A bérfőzető a bérfőzött párlatot

a) csak az alkoholtermék-adóraktár engedélyese részére, vagy
b) – amennyiben a bérfőzető a külön jogszabály szerinti kistermelőnek minősül és megfizette a 64. § (5) bekezdés szerinti adót – palackozva, legfeljebb 2 literes kiszerelésben, zárjeggyel ellátva a külön jogszabály szerinti saját gazdasága helyén folytatott vendéglátás vagy falusi szálláshely-szolgáltatás keretében értékesítheti.

A magánfőzésre vonatkozó szabályok

67/A. § (1) A magánfőző a 64. § (6) bekezdése szerinti esetben a vámhatósághoz bejelenti – az adókötelezettség keletkezését öt nappal megelőzően – az adó megállapításához szükséges, a külön jogszabályban meghatározott adatokat, az adó összegét, valamint az értékesítésre szánt párlathoz igényelt zárjegyek rendelkezésre bocsátásához szükséges, a külön jogszabályban meghatározott adatokat. A bejelentés adóbevallásnak minősül.

(2) A magánfőző az (1) bekezdés szerinti bejelentésben nyilatkozik arról, hogy sem ő, sem a vele egy háztartásban élő más személy nem állítat elő bérfőzésben párlatot.

(3) A vámhatóság az (1) bekezdés szerinti bejelentés alapján a bejelentés megérkezését követő naptól számított nyolc napon belül a bejelentett (bevallott) mennyiségre származási igazolványt állít ki és bocsát a magánfőző rendelkezésére, feltéve, hogy a magánfőző az adót megfizette.

(4) Magánfőzés esetén

a) a 66. § (4)–(5) bekezdésében és a 67. § (1) bekezdésében, valamint

b) a párlat értékesítésére a 67. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltak értelemszerűen alkalmazandók.

8/2004. (III. 10.) PM rendelet

a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról

Műszaki leírás az engedélyezett adóraktárról, adómentes üzemről, felhasználó üzemről

17. § (1) A hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal az engedélyezési eljárás során az adóraktár, az adómentes üzem, a felhasználó üzem üzemi berendezéseiről, tárolótartályairól és az alkalmazott hivatalos zákról műszaki leírást készít. A műszaki leírás eredeti példányát az adóraktárban, az adómentes üzemben, a felhasználó üzemben kell tartani, másodpéldánya a regionális ellenőrzési központ, a harmadpéldánya a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal példánya.

(2) A műszaki leírásnak tartalmaznia kell

a) a műszaki leírást készítő hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal megnevezését,

b) az adóraktár, az adómentes üzem, a felhasználó üzem megnevezését (típusát), pontos címét,

c) az adóraktári engedély, a keretengedély, a felhasználói engedély jövedéki számát, az engedélyt kiadó regionális ellenőrzési központ megnevezését,

d) az adóraktár engedélyese, az adómentes felhasználó, a felhasználói engedélyes megnevezését, adószámát,

e) az adóraktár, az adómentes üzem, a felhasználó üzem üzemi helyiségeinek alaprajzát, feltüntetve benne az üzemi berendezések felülnézeti vázrajzát és jelzését (indokolt esetben folyamatábrát),

f) az üzemi berendezések, tartályok és edények jegyzékét (azonosító jelét, méretét és űrtartalmát),

g) az alkalmazott hivatalos záruk jegyzékét (a sorszám, a berendezés számjele, megnevezése, az alkalmazott záruk feltüntetésével),

h) a záradékot.

(3) A műszaki leírás záradékában szerepeltetni kell

a) az adóraktár-engedélyes, az adómentes felhasználó, a felhasználói engedélyes nyilatkozatát annak tudomásulvételéről, hogy az üzemi berendezést a műszaki leírásban rögzített állapotban tartja, azon változtatást csak a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal engedélyével végezhet, továbbá, hogy a hivatalos záruk épségben tartásáért felelősséggel tartozik, és az ellenőrzési iratokat megőrzi;

b) az adóraktár-engedélyes, az adómentes felhasználó, a felhasználói engedélyes, valamint a készítők, illetőleg a jóváhagyó aláírását.

Alkoholtermék-adóraktár

- 42. § (1)** A cukor- vagy keményítőtartalmú mezőgazdasági termékekből, gyümölcsökből és bogyókból, szőlőborból és borászati melléktermékekből, illetve – esetenként külön engedéllyel – gabonából erjesztéssel és lepárlással előállított alkoholdermék (a továbbiakban: szesz) mennyiségének mérésére engedélyezett típusú, az MKEH által hitelesített mérőberendezést (a továbbiakban: szeszmérő gép) kell alkalmazni. A szeszmérő gépet úgy kell az üzemi berendezésbe bekötni, hogy az a végterméket mérje.
- (2) A gyártott szesz mennyiségének mérésére a szeszüzem, az alkoholregeneráló üzem és a szeszfőzde – a termelőkapacitásának megfelelő – az MKEH által hitelesített Siemens-, Beschoner- és Weszyczki-féle szeszmérő gépet alkalmazhatja. Más rendszerű mérőműszer alkalmazását a vámhatóság engedélyezheti, ha az a jövedéki adóérdeket nem veszélyezteti, és azt az MKEH hitelesítette.
- (3) Szeszmérő gép előállításához és javításához a vámhatóságtól beszerzett engedély szükséges. A szeszmérő gépet előállító vagy javító üzem az engedélyezett géptípusokon bármilyen szerkezeti vagy egyéb változtatást csak a vámhatóság és az MKEH előzetes engedélyével végezhet.
- (4) A szeszüzemben és a szeszfőzdében a kozmaolaj mérésére – ha azt nem semmisítik meg – külön szeszmérőgépet vagy az MKEH által hitelesített, folyadékállást jelző mércével ellátott tárolótartályt kell alkalmazni.
- (5) A Jöt. rendelkezései alapján kizárólag szeszüzem által előállítható, értékesíthető cukorcefre alatt az olyan – alkoholtartalmú jövedéki termék előállítására alkalmas – anyagot kell érteni, amelynek szénhidrát tartalma 50%-ot meghaladó mértékben cukor- vagy keményítőtartalmú mezőgazdasági eredetű termékből származik, és amelyből etilalkohol erjeszthető. E tekintetben nem minősül cukorcefrenek az egyéb borászati üzemben az egyéb bor előállításához felhasználásra kerülő alapanyag, a feldolgozás során keletkező gyártásközi termék, illetve előállított egyéb bor, amennyiben az előállítás a külön jogszabály szerinti előírások betartásával történik.
- (6) E rendelet alkalmazása szempontjából az etilalkohol tartalmú anyagok közül kozmaolajnak minősül az alkoholdermékek finomításának azon mellékterméke, amely legalább 70 térfogatszázalékban három, illetve több szénatomszámú alkoholt tartalmaz.
- (7) Az alkoholdermékek, a sörnek, a bornak, a pezsgőnek és a köztes alkoholdermékek cefre dúsítására való felhasználását a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatalhoz a felhasználás megkezdése előtt 5 munkanappal be kell jelenteni.
- (8) Amennyiben gyümölcsökből és bogyókból, szőlőborból és borászati melléktermékekből erjesztéssel és lepárlással a *Jöt. 3. számú mellékletében* meghatározott kihozatalt meghaladó mennyiségben történt az alkoholdermék előállítása – a (9) bekezdésben foglalt eltéréssel –, az alkoholderméket meg kell semmisíteni, vagy az alkoholdermékben lévő etilalkohol vonatkozó rendelkezések szerinti eredetét a szeszfőzde akkreditált laboratóriumi vizsgálattal igazolnia kell. Az alkoholderméket abban az esetben is meg kell semmisíteni, ha a vizsgálati eredmény szerint az alkoholdermékben lévő etilalkohol nem a vonatkozó rendelkezések szerint keletkezett.
- (9) Nem kell az alkoholderméket megsemmisíteni, ha azt a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Borminősítési Igazgatósága (a továbbiakban: MgSzH Borminősítési Igazgatóság) által minősített alapanyagból állították elő, és az előállított mennyiség nem haladja meg a minősítés alapján számítható mennyiséget, kivéve, ha akkreditált laboratóriumi vizsgálati eredmény szerint az alkoholdermékben lévő etilalkohol nem a vonatkozó rendelkezések szerint keletkezett.

43. § (1) A szeszmérő gépet a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal a felelős üzemvezető jelenlétében szereli fel vagy szereli le, és arról jegyzőkönyvet készít.

(2) A szeszmérő gép beépítését, kijelzését, számítógépes csatlakozását úgy kell az adóraktár-engedélyesnek kialakítania, hogy az megfeleljen a pontos méréshez szükséges – a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal és az MKEH által meghatározott – feltételeknek.

44. § (1) Szeszfőzdében a végleges elő- és utópárlatot – ha annak mérésére külön szeszmérő gép nincs beállítva – hivatalos zár alatt tartott hitelesített edényben kell összegyűjteni a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel.

(2) Ha a szeszfőzde nem tart igényt a bérfőzés során keletkezett végleges elő- és utópárlatra, köteles azt az alszeszvízgyűjtő aknába vezetéssel vagy a 104–105. §-ban foglaltak szerint megsemmisíteni.

45. § (1) A hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal üzemakadály esetén vagy más indokolt esetben hivatalból vagy az engedélyes kérésére a Beschoner- és Weszyczki-féle szeszmérő gép mérési pontosságát próbaméréssel ellenőrizheti.

(2) A Siemens típusú vagy a vámhatóság által engedélyezett egyéb típusú, gyártmányú szeszmérő gépen a próbamérést csak az MKEH végezheti el a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal jelenlétében. A próbamérésről a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal, illetve az MKEH jegyzőkönyvet készít.

(3) Üzemakadály esetén a szeszmérő gép mérődobját a helyszínen kicserélni vagy kijavítani nem szabad.

(4) Ha a szeszmérő gép ellenőrzésekor a maximált hőmérő +70 °C-nál magasabb hőmérsékletet jelez, a szeszmérő gép mérési pontosságának ellenőrzése céljából azonnal próbamérést kell tartani, és a próbaszesz szeszfokát szakértői vizsgálattal kell megállapítani.

46. § (1) A hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal a mérőberendezést mérési célra alkalmatlanná nyilvánítja és használatát megtiltja, ha

a) bármely ellenőrzés során a mérési pontosságot befolyásoló olyan hibát észlel, amelyet a mérőberendezés kitisztításával vagy helyszíni javításával nem lehet megszüntetni, vagy

b) a próbaméréskor a szeszmérő gép mérési pontatlansága az 1%-ot meghaladja, vagy

c) a próbaszesz számított és tényleges mennyisége közötti különbség a számított mennyiség 30%-ánál több.

(2) A vámhatóság az (1) bekezdés *a)*, *b)* pontja alapján hozott határozatáról az MKEH-t értesíti.

(3) Az (1) bekezdés szerinti határozat elleni fellebbezés tárgyában a vám- és pénzügyőrség regionális parancsnoksága soron kívül dönt. A döntésig a mérőberendezés nem használható.

47. § (1) A hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal az alkoholtermék adóráktár hitelesített üzemi berendezéseit azonosító jellel és elmozdulásuk megakadályozása végett hivatalos zárral látja el.

(2) Hivatalos zárat alkalmazni kell

a) a szeszüzemben a véghűtőre, az összekötő csőre, az epruvettára és a szeszmérő gépre;

b) az italgyárban, az etanol üzemben a szesztartályra, a gyártótartályra, a készárutartályra és a folyadék állását jelző mércére;

c) a szeszpalackozóban, az üzemi szeszraktárban a tárolótartályra és a folyadékállást jelző mércére;

d) a szeszfőzdében a zárt rendszerű teljes üzemi berendezésre, beleértve a finomítókészülék alszeszvíz elvezető csövét is;

e) a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatali engedély megszerzéséig azokra a szeszgyártásra alkalmas desztillálóberendezésekre, amelyeket rendeltetésszerűen nem a szesz előállítására használnak, kivéve a 48. § (4) bekezdésében szereplő desztillálóberendezéseket.

48. § (1) A szeszgyártásra alkalmas desztillálóberendezést – ha a Jöt. másként nem rendelkezik – csak

a) olyan személy állíthat elő, aki (amely) annak gyártására a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivaltól engedélyt kapott,

b) olyan személy tarthat birtokában, aki (amely) annak használatbavételére a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivaltól engedélyt kapott, vagy adóráktári engedéllyel, keretengedéllyel, felhasználói engedéllyel rendelkezik olyan tevékenységre, amelynek technológiai folyamatában ilyen készüléket használ,

c) a *b)* pontban megjelölt személy részére lehet belföldön értékesíteni, külföldről behozni.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontban megjelölt személy a szesz gyártására alkalmas desztillálóberendezés értékesítését, illetve az (1) bekezdés *b)* pontjában megjelölt személy a másik tagállamból történő beszerzést – az értékesítést, illetve a telephelyre történő beszerzést 15 nappal megelőzően – a készülék fajtájának, ürtartalmának, főbb részeinek a leírásával a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatalhoz köteles bejelenteni. A bejelentés alapján a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal a szeszgyártásra alkalmas desztillálóberendezésen hivatalos zárat helyez el.

(3) Rendeltetésszerűen szesz előállítására használt desztillálóberendezést – kivéve a magánfőző desztillálóberendezését – csak szeszüzem, szeszfőzde, alkoholregeneráló és -denaturáló üzem, valamint alkoholtermék regenerálását végző adómentes felhasználó tarthat birtokában. Azok a szeszgyártásra alkalmas desztillálóberendezések, amelyeket rendeltetésszerűen nem szesz előállítására használnak – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal ellenőrzése mellett működtethetők.

(4)

49. § (1) Szeszgyártásra alkalmas, de rendeltetésszerűen nem szesz előállítására használt desztillálóberendezésre a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal által engedély italgyárnak és ásványolaj-regeneráló üzemnek vagy olyan személy részére adható, amely (aki) etilalkohol-tartalmú termék –

kivéve a Jöt. 64. § (4) bekezdés *a)–b)* pontja alá eső alkoholtermék – előállításával és forgalomba hozatalával nem foglalkozik.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt desztillálóberendezést a vám- és pénzügyőri hivatali engedély megszerzéséig hivatalos zár alatt kell tartani. Az (1) bekezdés szerinti desztillálóberendezéssel folytatott tevékenység szüneteltetése esetén – annak időtartamára – a desztillálóberendezést a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal hivatalos zárral látja el.

(3) Az ellenőrzés alatt álló desztillálóberendezést az üzemben tartó csak a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal felügyelete mellett semmisítheti meg.

50. § (1) A gyártott szesz mennyiségét a szeszmérő gép által mért litermennyiség és az összegyűjtött próbaszesz valódi szeszfoka századrésze szorzataként hektoliterfokban kell megállapítani. Egy hektoliterfok alatt 20 °C-on mért 1 liter 100 térfogatszázalékos etilalkoholt kell érteni.

(2) A szesz hektoliterfok mennyiségét – a palackozott szesz, a magánfőző által előállított párlat, illetve az (1) bekezdésben foglalt eset kivételével – a hitelesített mérlegen kilogrammban mért tiszta tömeg és a valódi szeszfok, vagy

a) kitárolás és betárolás (átvétel) alkalmával a hitelesített szállítótartályban literben mért térfogat és valódi szeszfok,

b) lefejtés és készletfelvétel alkalmával a tárolótartály folyadékállást jelző mércén literben mért térfogat és a valódi szeszfok

alapján, a hivatalos szeszátszámítási táblázatok alkalmazásával kell megállapítani.

(3) A valódi szeszfok megállapítására hitelesített szeszfokmérőt vagy hitelesített alkoholsűrűség-mérőt szabad alkalmazni, illetve az E85 esetén az a hatályos MSZ szerinti vizsgálati módszerrel is történhet.

(4) Valódi szeszfok alatt a szeszfokmérőn leolvasott szeszfoknak 20 °C-ra átszámított értékét kell érteni.

51. § (1) Szeszből hideg úton előállított alkoholtermék (a továbbiakban: szeszes ital) mennyiségét a termelési napló alapján számított litermennyiség és a gyártott szeszes ital valódi szeszfoka századrésze szorzataként, hektoliterfokban kell megállapítani.

(2) A szeszes ital hektoliterfok mennyiségét – a palackozott szeszes ital és az (1) bekezdésben foglalt eset kivételével – a hitelesített mérlegen kilogrammban mért tiszta tömeg és a valódi szeszfok, vagy

a) a kitárolás és a betárolás alkalmával a hitelesített szállítótartályban literben mért térfogat és valódi szeszfok alapján, illetve

b) a lefejtés és a készletfelvétel alkalmával a tárolótartály folyadékállást jelző mércén literben mért térfogat és a valódi szeszfok alapján

a hivatalos szeszátszámítási táblázatok alkalmazásával kell megállapítani.

52. § Az etanol üzemben az előállított nagytisztaságú, analitikai minőségű alkohol hektoliterfok mennyiségét a palackok űrtartalma és darabszáma szorzataként adódó litermennyiség és az MSZ 9562/2–71 számú szabvány szerinti reprezentatív mintavétel alapján meghatározott valódi szeszfok figyelembevételével kell megállapítani.

53. § A palackozott szesz és szeszes ital litermennyiségét a palackok űrtartalma és darabszáma szorzataként, valódi szeszfokát a palackon feltüntetett szeszfok alapján kell megállapítani.

54. § (1) A gyártott szesz és szeszes ital hektoliterfok mennyiségét szakértői vizsgálat alapján kell megállapítani, ha

a) a próbaszesz mennyisége a valódi szeszfok megállapításához nem elég;

b) a próbaszesz valódi szeszfokát az adóraktár-engedélyes vitatja;

c) a próbaszesz valódi szeszfoka a szabvány szerinti legalacsonyabb mértéket nem éri el;

d) gyanú merül fel arra, hogy a próbaszesz fajsúlyát vegyszerek hozzáadásával vagy más módon megváltoztatták;

e) a készletben lévő szesz és szeszes ital valódi szeszfoka, minősége, fajtája más módon nem állapítható meg, vagy erre nézve az ellenőrzéssel megbízott és az adóraktár engedélyese között vita merül fel;

f) gyanú merül fel arra, hogy az előállított szeszbe cukrot vagy ízesítő anyagot (aromát) kevertek.

(2) Ha a próbaszesz mennyisége a szakértői vizsgálatához sem elég, a gyártott szesz hektoliterfok mennyiségét a bérközési lap adatai alapján kell megállapítani.

(3) Az (1) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott esetekben a szakértői vizsgálat céljára a hivatalos mintát a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal az ellenőrzött adóraktár felelős üzem vezetőjének jelenlétében, a mintavételi szabályzat előírásai szerint veszi, de azt az adóraktár engedélyesének kell a kijelölt szakértőhöz eljuttatnia. A kijelölt szakértő alatt az illetékes miniszter által kijelölt laboratóriumot, és a hivatalos közlönyben közzétett, valamint a Nemzeti Akkreditálási Testület által megbízott laboratóriumokat kell érteni.

(4) Abban az esetben, ha hivatalos mintavétel az (1) bekezdés *d)–f)* pontjaiban meghatározott okok miatt történt, a mintát, valamint a szakértői eredmény kifogásolása esetén az ellenmintát minden esetben a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal köteles a kijelölt laboratóriumba eljuttatni.

Bérfőzés

55. § (1) A bérfőzető személyesen vagy megbízottja útján adhatja át a gyümölcsöt, gyümölcsből származó alapanyagot (a továbbiakban együtt: gyümölcscefre) a szeszfőzde részére. Az átadásakor a bérfőzető a 31. számú melléklet szerinti bérfőzési lapon nyilatkozik a gyümölcscefre fajtájáról és mennyiségéről, vagy azokról írásban foglalt nyilatkozatot ad át a megbízottja útján. Nyilatkozat hiányában a szeszfőzde felelős vezetője állapítja meg a gyümölcscefre fajtáját.

(2) A gyümölcscefre leparlását megelőzően a bérfőzető a bérfőzési lapon nyilatkozik vagy külön, írásban foglalt nyilatkozatot ad át megbízottja útján arról, hogy

a) a kiejedt gyümölcscefre nem tartalmaz hozzáadott mesterséges vagy természetes eredetű cukorból, izocukorból vagy mézből származó alkoholt,

b) a bérfőzető vagy háztartásának tagja rendelkezik gyümölcsstermő területtel (gyümölcsössel, gyümölcsfával).

(3) A (2) bekezdésben meghatározott nyilatkozat hiányában a gyümölcscefre bérfőzés keretében nem főzhető le.

(4) A bérfőzető a bérfőzött párlat átvételét megelőzően a bérfőzési lapon nyilatkozik a szeszfőzde nek arról, hogy

a) általa és a vele egy háztartásban élők által a tárgyévben az átvétel időpontjáig milyen mennyiségben került a Jöt. 64. § (3) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerinti adómérték alá tartozó párlat átvételre,

b) az átvételre kerülő bérfőzött párlatból mekkora mennyiséget kíván a Jöt. 67. § (2) bekezdésének *b)* pontja szerint értékesíteni,

c) sem a bérfőzető, sem a vele egy háztartásban élők a tárgyévben nem állítottak elő magánfőzés keretében párlatot.

(5) Amennyiben a bérfőzető által átadott gyümölcscefreből a Jöt. 3. számú mellékletében meghatározott kihozatali arányszámokat meghaladó mennyiségben került a bérfőzött párlat előállításra, azt a szeszfőzde a bérfőzető részére csak akkor adhatja ki, ha a lefőzött termék etilalkohol tartalmának a vonatkozó rendelkezések szerinti eredetét akkreditált laboratóriumi vizsgálat igazolja. A bérfőzött párlatot meg kell semmisíteni, ha a vizsgálati eredmény szerint az etilalkohol-tartalom nem a vonatkozó rendelkezések szerint keletkezett.

(6) Ha a bérfőzető az előállítást követő 30 napon belül nyilatkozik arról, hogy a (5) bekezdés szerinti párlatot nem kívánja bevizsgáltatni, vagy ezen időpontig nem tudja igazolni, hogy arra akkreditált laboratóriumi vizsgálatot kért, a bérfőzött párlatot a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal jelenlétében a legközelebbi szeszfőzdei elszámolás során meg kell semmisíteni.

(7) A Jöt. 3. számú mellékletében meghatározott kihozatali arányszámokat meghaladó mennyiségben lefőzött terméket a szeszfőzde elkülönítetten köteles tárolni, és azt mindaddig nem kell a Jöt. 65. § (1) bekezdés *b)*, *c)* pontja alá tartozónak tekinteni, amíg a bérfőzető részére történő kiadás (5) bekezdés szerinti feltétele nem valósul meg.

56. § (1) A bérfőzött párlat csak jogszabályban előírt minőségben adható ki a bérfőzetőnek. Az egészségre ártalmas párlatot, valamint a végleges elő- és utópárlatot nem szabad kiadni. A szeszfőzde engedélyese köteles nyilatkozni arról, hogy a végleges elő- és utópárlatot további felhasználás céljából értékesítette-e másik adóraktárnak, vagy megsemmisítette azt.

(2) Ha a bérfőzött párlat fogyasztásra alkalmatlan, és minőségének javítására irányuló eljárás nem vezet eredményre, az csak szeszüzem részére értékesíthető vagy előzetes bejelentés alapján a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal ellenőrzése mellett megsemmisíthető.

(3) A Jöt. 64. § (3) bekezdésének alkalmazásában 50 liter bérfőzött párlatnak 50 liter 86 térfogatszázalékos gyümölcseszsz felel meg.

(4) A szeszfőzde nek a bérfőzetők részére kiadott bérfőzött párlat litermennyiségét 86 térfogatszázalékos gyümölcseszsz literre számítva kell megállapítania.

(5) A szeszfőzde engedélyesének a bérfőzött párlat mennyiségével a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal felé 3 havonta, a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal által megállapított időpontban kell elszámolnia. A hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal az elszámolási időszakot – a szeszfőzde engedélyesének írásos kérelme alapján, indokolt esetben – 3 hónapnál rövidebb időszakban is meghatározhatja.

6) Nem adható ki a bérfőzött párlat a Jöt. 64. § (3) bekezdés *a)* pontja szerint meghatározott adómértékkel, ha a bérfőzető

a) az 55. § (4) bekezdésében meghatározott nyilatkozattételt elmulasztja,

b) a tárgyévben a Jöt. 64. § (3) bekezdés *a)* pontjában meghatározott kedvezményes adótétellel lefőzethető mennyiséget túllépte.

(7) A szeszfőzde engedélyese a bérfőzető részére kiadott adózott bérfőzött párlatról az egyszerűsített kísérő okmánnyal egy tekintet alá eső, a bérfőzési lap – 31. számú melléklet szerinti adattartalmú – részét képező származási igazolványt (a továbbiakban: származási igazolvány) ad át a bérfőzetőnek.

(8) A származási igazolvány csak akkor fogadható el a párlat eredetének igazolására, ha a párlat fajtája azonosítható és a származási igazolványon feltüntetett valódi szeszfokhoz képest fahordóban tárolás esetén évenként kettő, legfeljebb azonban hét egész foknál, egyéb edényben tárolás esetén évenként egy, legfeljebb azonban három egész foknál nagyobb eltérés nincs.

(9) A hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal a bérfőzési lapok alapján bérfőzetőnként és háztartásonként összesíti, és a tárgyév első napjától göngyölíti a bérfőzetőnek átadott párlat mennyiségét.

(10) A szeszfőzde engedélyese az adózott és az adózatlan bérfőzött párlatot egymástól elkülönítetten, megfelelő jelzéssel ellátva köteles tárolni.

(11) A bérfőzető által lefőzetett, át nem vett párlat a tárgyidőszakot követő időszak elszámolás alkalmával vámhatósági felügyelet mellett megsemmisíthető vagy adóraktárnak értékesíthető.

57. § (1) A bérfőzési lap a vámhatóság által térítés ellenében rendelkezésre bocsátott formanyomtatványon vagy – a regionális ellenőrzési központ által kérelemre kiadott sorszámtartományon belüli azonosító számok felhasználásával – számítógéppel előállított formában vezethető. Számítógépes forma esetében származási igazolványnak minősülhet a számítógéppel előállított kereskedelmi okmány is, amennyiben az a származási igazolvány adatait rovat azonos hivatkozással tartalmazza.

(2) A bérfőzési lapot bérfőzetőnként és bérfőzésenként, 4 példányban kell vezetni, melynek második példányát a vámhatóság az időszak elszámolás alkalmával bevonja, a harmadik és negyedik példánya a szeszfőzde engedélyesének bizonylata.

(3) A bérfőzési lapot abban az esetben is a (2) bekezdés szerint kell vezetni, ha a bérfőzetett párlatot a szeszfőzde engedélyese teljes egészében megvásárolja. A szeszfőzde engedélyese a bérfőzetőtől megvásárolt párlatról adózatlan termék esetén a 28. számú melléklet szerinti, adózott termék esetén a 32. számú melléklet szerinti adattartalommal a regionális ellenőrzési központ által jóváhagyott és a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal által hitelesített külön nyilvántartást köteles vezetni. A nyilvántartás vezetésére a regionális ellenőrzési központ által előzetesen jóváhagyott számítógépes nyilvántartás is alkalmazható.

(4) A bérfőzött párlat és a származási igazolvány átvételét a bérfőzetőnek a párlat kiadásával egyidejűleg, a bérfőzési lap megfelelő rovatának aláírásával kell igazolnia.

58. § (1) A bérfőzési lapot szigorú számadású nyomtatványként kell kezelni.

(2)

59. § (1) Az értékesített bérfőzött párlat származási igazolványának bérfőzetőtől való átadását – a Jöt. 67. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti esetben – az alkoholtermék adóraktár engedélyese részére át kell adni.

(2) Amennyiben a bérfőzető nem tudja a bérfőzött párlat teljes mennyiségét egy alkoholtermék adóraktárnak értékesíteni, az eredeti bérfőzési lap származási igazolvány részének visszaadása mellett kérheti azonos összmennyiségre több származási igazolvány kiadását.

(3) A szeszfőzde engedélyesének a bérfőzető által visszaadott származási igazolványt áthúzással, valamint a „Származás igazolására alkalmatlan” felirat feltüntetésével kell érvénytelenítenie, és a bérfőzési lap szeszfőzde engedélyesénél maradó példányához kell csatolnia.

(4) Az újonnan kiadott származási igazolványokon az eredeti származási igazolvány számát is fel kell tüntetni.

(5) A származási igazolvány – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a bérfőzött párlat értékesítése esetén az alkoholtermék adóraktárban a termék eredetének igazolására a kiállításától számított három éven belül használható fel. Az adóraktár kérelmére a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal a bérfőzött

párlat származási igazolványát 2 évente meghosszabbíthatja, ha a származási igazolványon feltüntetett fajtájú és a feltüntetett szeszfoktól legfeljebb az 56. § (8) bekezdés szerint eltérő szeszfokú párlat az adóraktár birtokában van.

(6) A származási igazolvány érvényességét a tárolás helye szerint illetékes hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal, 15 év eltelte után a bérfőzető kérelmére, 2 évente meghosszabbítja, ha a származási igazolványon feltüntetett fajtájú és a feltüntetett szeszfoktól legfeljebb az 56. § (8) bekezdés szerint eltérő szeszfokú bérfőzött párlat a bérfőzető birtokában van.

(7) A bérfőzött párlat származási igazolványát annak érvényességi idején belül, illetve a bérfőzött párlat birtokban tartásáig kell a bérfőzetőnek megőriznie.

(8) A 35/1997. (XI. 26.) PM rendelet szerint kiállított származási igazolványnak a bérfőzött pálinka eredete igazolására történő elfogadásakor az 56. § (8) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

Magánfőzés

59/A. § (1) A magánfőző a Jöt. 67/A. § (1) bekezdése szerinti bejelentést a 31/A. számú melléklet szerinti adattartalmú, a vámhatóság által rendszeresített formanyomtatványon vagy a vámhatóság internetes honlapjáról letöltött és kinyomtatott formátumban köteles a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatalhoz írásban benyújtani.

(2) A magánfőző az adó megfizetését a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal hivatalos helyén történő készpénz fizetéssel, fizetési számlára történő készpénz befizetéssel vagy átutalással köteles teljesíteni. A hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal a hivatalos helyén teljesített készpénz fizetésről a magánfőző részére nyugtát bocsát ki és ad át.

(3) A Jöt. 9. § (3) bekezdésének és a Jöt. 64. § (6) bekezdésének alkalmazásában 50 liter magánfőzésben előállított párlatnak 50 liter 86 térfogatszázalékos gyümölcsszesz felel meg.

(4) A Jöt. 67/A. § (3) bekezdésében említett származási igazolványt a hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal a 31/B. számú melléklet szerinti adattartalommal állítja ki, és adja át a magánfőzőnek.

(5) A magánfőző az adózott és az adómentes párlatot egymástól elkülönítetten, a Jöt. 67. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti értékesítésre kerülő párlatot zárjeggyel ellátva köteles tárolni.

(6) A hatósági felügyeletet ellátó vám- és pénzügyőri hivatal a Jöt. 67/A. § (1) bekezdése szerinti bejelentések alapján magánfőzőnként és háztartásonként összesíti, és a tárgyév első napjától göngyölíti a magánfőzők által bejelentett párlat mennyiségét.

2008. évi LXXIII. törvény

a pálinkáról, a törkölypálinkáról és a Pálinka Nemzeti Tanácsról

A pálinka és törkölypálinka megnevezés használata

2. § (1) Pálinkának csak a 110/2008/EK rendelet II. számú mellékletének 9. számú kategóriája szerinti eljárással készített olyan gyümölcspárlat nevezhető, amelyet Magyarországon termelt gyümölcsből – ideértve a gyümölcsvelőt is – készítettek, és amelynek cefrőzését, párlását, érlelését és palackozását is Magyarországon végezték. Sűrítményből, aszalványból, szárítványból készült termék nem nevezhető pálinkának.

(2) Törkölypálinkának csak a 110/2008/EK rendelet II. számú mellékletének 6. számú kategóriája szerinti eljárással készített olyan törkölypárlat nevezhető, amelyet Magyarországon termelt szőlő törkölyéből készítettek, és amelynek cefrőzését, párlását, érlelését és palackozását is Magyarországon végezték.

(3) A törkölypálinka készítése során répa-, nád-, izo- vagy gyümölcscukorral javított szőlőtörköly, borseprő nem használható fel.

(4) A pálinkát és a törkölypálinkát nem lehet ízesíteni, színeztetni, édesíteni még a termék végső ízének lekerekítése érdekében sem. Kizárólag a *mellékletben* felsorolt anyagok használata megengedett.

Pálinka és törkölypálinka készítésénél felhasználható segédanyagok:

1. enzimek;
2. savak;
3. élesztők;
4. derítőszer;
5. a nehézfémek eltávolítására alkalmas segédanyagok.

(5) Amennyiben az (1)–(4) bekezdésben foglalt bármelyik feltétel nem teljesül, nem nevezhető pálinkának, illetőleg törkölypálinkának.

(6) A pálinka termék megnevezésében egyfajú gyümölcsből készült pálinkák esetében a gyümölcs nevét közvetlenül a pálinka szó követi.

(7) A különböző egyfajú gyümölcsből készült pálinkáknak a különleges egyedi ízharmónia érdekében történő utólagos keverésével előállított pálinka megnevezése gyümölcspálinka vagy vegyes gyümölcspálinka. A keverés során felhasznált pálinkákat a felhasznált mennyiség szerinti sorrendben a címkén fel kell tüntetni.

(8) A különböző fajú gyümölcsök együttes cefrézésével, illetve különböző fajú gyümölcsök cefréinek együttes lepárlásával előállított pálinka megnevezése vegyes gyümölcspálinka. A pálinka készítéséhez felhasznált gyümölcs fajokat a felhasználás mennyisége szerinti sorrendben a címkén fel lehet tüntetni.

(9) A törkölypálinka termék megnevezése

a) egyfajta szőlőből készült törköly esetében kiegészülhet – a törkölypálinka szót közvetlenül megelőzően – a szőlő nevével,

b) kiegészülhet – az *a)* pont szerinti megnevezést közvetlenül megelőzően – egy, a termék származására utaló földrajzi névvel.

(10) Aszútörköly-pálinkának az a törkölypálinka nevezhető, amely igazolhatóan 100%-os mértékben a Tokaji borvidék magyarországi termőhelyéről származó aszú készítéséhez felhasznált aszú szemek kipréselt tésztájából készült.

(11) A pálinka és a törkölypálinka bármilyen arányú keverésével készült terméket – még akkor is, ha a termék alkoholtartalma 100%-ban e két összetevőből származik – kizárólag csak szeszesitalnak lehet nevezni.

Különleges eljárásokkal készült pálinkák és törkölypálinkák megnevezése

3. § A 2. § rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával az alábbi megnevezések abban az esetben használhatók, ha a pálinka az adott megnevezéshez tartozó különleges eljárással készült:

1. *Kisüsti pálinka:* az a gyümölcs- és törkölypálinka, amelyet legfeljebb 1000 liter űrtartalmú, rézfelületet is tartalmazó lepárló berendezésben, legalább kétszeri szakaszos lepárlással állítottak elő.

2. *Érlelt pálinka:* az a gyümölcs- és törkölypálinka, amelyet legalább 3 hónapig érleltek 1000 liternél kisebb, vagy legalább 6 hónapig érleltek 1000 literes vagy annál nagyobb térfogatú fahordóban. A fahordóban érlelt pálinka szárazanyag-tartalma maximum 4 g/l lehet. Érlelt pálinkák esetében csak az azonos megnevezésű érlelt pálinkák elegyíthetők, de érlelési időnek csak a legfiatalabb érlelt pálinka érlelési idejét, korát lehet feltüntetni a címkén. Az érlelés időtartamát, a termék korát a címkén fel lehet tüntetni, és utalni lehet a fahordó anyagára is. Az érlelés időtartamát az érlelés helyszínén, ellenőrizhető módon dokumentálni kell.

3. *Ópálinka*: az a gyümölcs- és törkölypálinka, amelyet legalább 1 évig érleltek 1000 liternél kisebb, vagy legalább 2 évig érleltek 1000 literes, vagy annál nagyobb térfogatú fahordóban. Az érlelés időtartamát az érlelés helyszínén, ellenőrizhető módon dokumentálni kell.

4. *Gyümölcságyon érlelt pálinka vagy ágyas pálinka*: az a gyümölcspálinka, amelyet gyümölcsrel együtt érleltek legalább 3 hónapig. A gyümölcságy a pálinka fajtájával azonos, ha egy gyümölcs megnevezésével jelölik, illetve tartalmazhat többfajta gyümölcsöt, de ebben az esetben csak vegyes gyümölcs ágyaspálinkának nevezhető. 100 liter gyümölcságyon érlelt pálinkához vagy ágyas pálinkához legalább 10 kg érett, vagy legalább 5 kg aszalt gyümölcsöt kell felhasználni. A palack címkéjén a nettó pálinka mennyiséget kell feltüntetni. Az érlelés időtartamát az érlelés helyszínén, ellenőrizhető módon dokumentálni kell.

4. § A 110/2008/EK rendelet 9. cikkének (4) és (7) bekezdéseiben, valamint 10. cikkének (1) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni a termékek megnevezésén, kiszerezésén, címkézésén kívül az étlapokra, itallapokra, árjegyzékekre és kereskedelmi okmányokra is.

5. § A pálinka előállításának és megnevezésének szabályait alkalmazni kell az Európai Unió tagállamain kívüli országba történő exportra előállított termékek esetében is.

A pálinka és törkölypálinka oltalma, minősítése

6. § (1) A pálinkának és törkölypálinkának – az e törvényben előírtakon túl – meg kell felelnie a rá vonatkozóan jóváhagyott termékleírásban foglaltaknak is.

(2) A Magyarország valamely régiójából vagy helységéből származóként földrajzi árujelző oltalomban részesülő pálinkának és törkölypálinkának – az e törvényben előírtakon túl – meg kell felelnie a rá vonatkozóan jóváhagyott termékleírásban foglaltaknak is.

7. § Az országos pálinkaverseny feltételeit, a pálinkaminősítés, valamint a pálinka érzékszervi bírálók képzésének szabályait külön jogszabály tartalmazza.

8. § Az e törvényben és a végrehajtására kiadott jogszabályokban foglaltak betartását a pálinkaellenőrző hatóság ellenőrzi.

Pálinka zárjegy

9. § (1) A belföldön forgalomba kerülő pálinka és törkölypálinka a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) hatálya alá tartozó más alkoholtermékekre alkalmazandó zárjegytől színében eltérő zárjeggyel (a továbbiakban: pálinka-zárjegy) is ellátható.

(2) A Jöt. rendelkezéseinek alkalmazásával a vámhatóság pálinka-zárjegyet kizárólag a pálinka, illetve a törkölypálinka előállítását, palackozását vagy tárolását a Jöt.-ben az e tevékenység folytatásához előírt adóraktári engedély birtokában végző személynek – annak megrendelése alapján – ad ki.

A Pálinka Nemzeti Tanács

10. § (1) A Pálinka Nemzeti Tanács (a továbbiakban: Tanács) segíti a pálinka előállítását, származását, minősége és eredetvédelme egységes szabályozásához és annak végrehajtásához fűződő közös magyar érdek előmozdítását.

(2) A Tanács tagjait – az agrárpolitikáért felelős miniszter kettő, az adópolitikáért felelős miniszter egy képviselőjét, valamint a szakmai szervezetek tíz jelöltjét – az agrárpolitikáért felelős miniszter 3 évre kéri fel.

(3) A Tanács tagjai maguk közül elnököt választanak.

(4) A Tanács tagjairól névjegyzéket kell készíteni és az abban bekövetkezett változásokat folyamatosan vezetni kell.

11. § (1) A Tanács szervezetének és működésének rendjét alapszabályban kell meghatározni, amelyet az agrárpolitikáért felelős miniszter hagy jóvá.

(2) A Tanács titkársági feladatait az agrárpolitikáért felelős miniszter által vezetett minisztérium látja el.

12. § A Tanács

a) kidolgozza a Nemzeti Pálinkastratégiát a pálinka, mint nemzeti kincs megóvása érdekében;

b) kidolgozza és jóváhagyásra felterjeszti az agrárpolitikáért felelős miniszternek az éves, illetve több éves pálinka marketing tervet, és nyomon követi annak megvalósítását. Ennek érdekében együttműködik a szakmai szervezetekkel;

c) fellép a kulturált pálinkafogyasztás érdekében;

d) részt vesz a kulturált alkoholfogyasztás elősegítésével kapcsolatos társadalmi kommunikációs tevékenység kidolgozásában;

e) véleményezi a pálinkával kapcsolatos jogszabályok tervezetét;

f) elkészíti és közzéteszi a pálinkakészítésre, forgalmazásra és ellenőrzésre vonatkozó szakmai ajánlásokat;

g) a minőségvédelem érdekében összehangolja a pálinkakészítők szakmai együttműködését, szakmai fórumokat szervez;

h) elősegíti a tisztességes piaci magatartás és az ennek megfelelő reklámtevékenység követelményeinek megvalósulását, ennek érdekében etikai kódexet bocsát ki;

i) együttműködik a közigazgatási szervekkel a feketegazdaság elleni küzdelemben;

j) tájékoztatja az érintetteket a piaci és szakmai információkról;

k) internetes oldalt működtet a fogyasztók és előállítók tájékoztatása érdekében;

l) a pálinka egységes minősítése és laboratóriumi vizsgálata érdekében együttműködik a pálinkaellenőrző hatósággal;

m) szakmai véleményt nyilvánít a pálinkák földrajzi árujelző oltalma iránti kérelmekkel kapcsolatos eljárásban;

n) felszólíthatja a pálinkára vonatkozó jogszabályok megsértőit jogsértésük azonnali abbahagyására. A felszólítás eredménytelensége esetén értesíti az illetékes hatóságokat;

o) együttműködik a fogyasztóvédelmi hatósággal;

p) az érintettek kérelmére nyilvántartja és közzéteszi a pálinka érzékszervi bírálók névsorát.